

Sygn. akt V KZ 37/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **J. M.**

skazanego z art. 197 § 1 i 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 maja 2013 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 9 kwietnia 2013 r., o odmowie przyjęcia kasacji,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

J. M. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 29 sierpnia 2012 r., między innymi za czyn z art. 197 § 1 i 2 k.k. Wyrok ten utrzymany został w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 14 lutego 2013 r. Skazany samodzielnie sporządził i podpisał kasację od tego wyroku. Wezwany do uzupełnienia braku formalnego kasacji przez jej sporządzenie i podpisanie przez obrońcę, braku nie uzupełnił, powołując się na treść Konstytucji.

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji sporządzonej i podpisanej przez skazanego.

J. M. wniósł zażalenie na powyższe zarządzenie, twierdząc w nim nadal, że na podstawie Konstytucji i Europejskiej Konwencji Praw Człowieka ma prawo do osobistej obrony, czyli także do osobistego wniesienia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne i nie mogło zostać uwzględnione. Zawarty w art. 526 § 2 k.p.k. zapis mówiący o tym, że kasacja powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata, w orzecznictwie i piśmiennictwie określany jest powszechnie jako przymus adwokacki lub w odniesieniu do pełnomocnika przymus adwokacko-radcowski. Interpretacja słowa „powinna” jest jednolita i uznaje się to słowo za równoznaczne z bezwzględną koniecznością realizacji nakazu zawartego w omawianym przepisie. Przyjmuje się nawet, że strona, która sama jest adwokatem musi korzystać z obrońcy lub pełnomocnika i nie może sama sporządzić i podpisać kasacji. Wbrew twierdzeniom autora zażalenia przepis ten nie narusza prawa do obrony. Skazany może bowiem bądź to ustanowić obrońcę z wyboru do sporządzenia i podpisania kasacji, bądź ubiegać się o ustanowienie obrońcy z urzędu. Czynności objęte przymusem adwokacko-radcowskim zapewni mają właśnie reprezentowanie interesów strony, w tym obronę na odpowiednio wysokim poziomie. Wydaje się to uzasadnione wobec stosunkowo skomplikowanych przepisów dotyczących postępowania kasacyjnego i wysokich wymogów stawianych przez ustawodawcę temu nadzwyczajnemu środkowi zaskarżenia.

Wobec takiego kształtu obowiązujących przepisów zaskarżone zarządzenie jako zasadne należało utrzymać w mocy. Skazany może rozważyć potrzebę zwrócenia się w tej sprawie do Trybunału Konstytucyjnego w celu zbadania zgodności art. 526 § 2 k.p.k. z Konstytucją lub zabiegać o zmianę obowiązujących przepisów w sposób dostępny każdemu obywatelowi w demokratycznym państwie prawa.